

EMPRESA FAMILIAR

Temps de juntes

Modest Guinjoan / Josep Maria Llaurador

baec@mx3.redestb.es

Durant els mesos de maig i juny les convocatòries de juntes generals d'accionistes són puntuals a la cita anual amb els diaris. Aquests anuncis, que normalment passen desapercebuts, perquè són de lletra petita, reflecteixen l'obligatorietat que tenen les empreses de celebrar junta general dintre dels sis primers mesos de cada exercici. A part de les societats anònimes, que estan obligades per llei a fer pública la seva convocatòria com a mínim en un dels diaris de més difusió de la província, també la celebren les societats limitades.

La celebració de la junta general, pel fet de tenir normalment una freqüència anual, ve farcida de requeriments que li donen una dimensió notablement simbòlica. La convocatòria oficial, la constitució en junta, la necessitat d'una presidència i d'un secretari, l'aixecament d'acta, entre altres, formen part de la litúrgia formal d'un acte important des del punt de vista empresarial.

La cura en la formalització no és gratuïta, sinó que actua de salvaguarda per a una reunió carregada de sentit pràctic: els socis o accionistes es reuneixen per prendre decisions com a propietaris que són de l'empresa, de-

cisiones relatives a l'exercici anterior –aprovació de la gestió i dels comptes, l'aplicació dels resultats–, a la gestió i control –nomenaments d'administradors i auditors– o al contracte empresarial, com quan es volen modificar els estatuts, quan es varia el capital social o quan es planteja la transformació, fusió, escissió o dissolució de la societat, entre altres. Les empreses familiars estan obligades per llei, com tota empresa, a celebrar juntes generals. Que efectivament ho facin ja és una altra cosa. I s'explica perquè, a causa de la proximitat i facilitat de contacte, els principals accionistes (dos germans, pare i fills, dos cosins, etc.) prescindixen de formalismes. La reunió formal és substituïda pels contactes quotidians o, com a molt, es resol en l'ambient distès d'un cap de setmana. Què s'han de dir els socis que no es puguin dir tot anant a dinar o tot tornant cap a casa al vespre?

D'aquesta manera, en la majoria d'empreses familiars, i més com més petites són, el secretari elabora una acta d'una junta fictícia, que signen els suposats assistents, tal com pertoca, i en la qual es recullen els acords que s'han pres, de manera discontinua, en el dia a dia. Tanmateix, no sempre és així.

En contrast, hi ha moltes empreses familiars que sí que celebren juntes, i de manera sistemàtica, tal com mana la llei. I no ho fan només per complir-la, sinó perquè d'aquesta manera utilitzen un òrgan de participació en la societat, cosa particularment necessària quan l'empresa és de segona i posteriors generacions, quan hi ha familiars accionistes que no hi treballen i, en general, quan la propietat està més dispersa.

Pot semblar que la diferència entre les empreses familiars que celebren junta i les que no ho fan sigui que les primeres tenen temes pendents de decidir, mentre que les segones ja els tenen decidits. Però no és l'única diferència; les primeres tindran els acords estudiats, debatuts i documentats, mentre que les segones els donen per estudiats, debatuts i acordats sense ni tan sols parlar-ne o, en el millor dels casos, en els contactes que tenen sota la pressió diària.

Celebrar una junta no costa gaire. Si els acords són clars, molt millor; cal preveure una reunió de durada molt curta. I si no ho són, és l'oportunitat per asseure's i discutir-los en una reunió pensada per fer precisament això. Més d'una sorpresa s'estalviarien molts empresaris familiars!

Els avantatges de celebrar junta general sempre superen amb escreix els seus costos. I, si es fa tot seguint una metodologia adequada, encara serà més profitosa. Però d'això en parlarem d'aquí a quinze dies.